

betalt med den fastsatte Frist. Naar derhos den samme Ordning er gældende for Sønderjyllands Vedkommende, mener jeg tillige, det er godt at faa ensartede Regler i de sønderjydske Landsdele og i det øvrige Land; det vil bringe en Simplificering for Skattevæsenets Vedkommende, og det kan jo ske paa den Maade, der her foreslaas: at man faar Skatterne indbetalt gennem Amtstuerne.

I Henhold til Lovforslaget tillægges der Kommunerne et Vederlag paa $1\frac{1}{4}$ pCt. for Opkrævningen. Jeg vil mene, at det er et passende Vederlag for den Ulejlighed og Bekostning, Opkrævningen af Skatterne medfører for Kommunerne. Det er ganske givet, at Kommunerne ikke kan gøre det uden Udgifter, men $1\frac{1}{4}$ pCt. vil jeg anse for en passende Godtgørelse for dette Arbejde.

Ligeledes kan jeg tiltræde Bestemmelsen om, at man skal betale $\frac{1}{2}$ pCt. pr. Maaned i Rente, saafremt Skatten ikke bliver indbetalt i rette Tid; dette er jo ikke mere end 6 pCt. p. a. Jeg mener, det er uheldigt, om enkelte Kommuner, der, om jeg maa bruge det Udtryk, sløser med at indbetale Pengene, skulde have en Fordel fremfor de Kommuner, som er punktlig med at indbetale Beløbene i rette Tid. Derfor synes jeg, det er paa sin Plads, at de, som ikke betaler i rette Tid, skal betale denne Rente.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa Lovforslaget; den ærede foregaaende Taler har stillet i Udsigt, at vi skal nedsætte et Udvalg angaaende Sagen, og det kan maaske være rigtigt nok, at man faar Lejlighed til at drøfte den nærmere i et Udvalg. Jeg skal slutte disse korte Bemærkninger med at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

J. Chr. Møller: Det foreliggende Lovforslag gaar vist egentlig nærmest ud paa at lovfæste et Forhold, som har været til Stede i længere Tid. I Virkeligheden har Kommunerne igennem Aarene opkrævet Statsskatten, baade Formueskat og Indtægtsskat, og jeg kan ikke se, at man her gør andet end, at man ved Lov fastslaar, hvad der allerede tidligere har været en Selvfølge. Derimod ligger der en Realitet i Forslaget, for saa vidt angaar Kommunernes Ansvar. Det er givet, at de fleste Kommuner har haft Ansvaret for Pengene, naar de indgik, men for enkelte Kommuner har det ikke været Tilfældet; nu skal de alle have det, og det er der vel ikke noget at sige til.

At Indbetalingen skal ske paa Amt-

stuen i Stedet for som nu til Skattedepartementet, kan være Kommunerne ret ligegyldigt. Det koster jo ikke ret meget at oversende Pengene til Skattedepartementet; det er blot at sende en Check paa en Bank. Derimod vil Kommunerne lide et Tab ved, at de, hvis de ikke indbetaler rettidigt, skal betale $\frac{1}{2}$ pCt. pr. Maaned i Rente. Det har tidligere været saaledes, at Staten var berettiget til at forlange denne Rente, men jeg tror ikke altid, den har gjort det, og det er rigtigt, som den ærede første Taler udtalte, at mange Kommuner har kunnet henvise til, at de havde Penge til gode hos Staten, saa at der egentlig ikke forelaa nogen Skatterestance, der kunde give Staten juridisk Krav paa Rentebetaling. Nu bliver Forholdet det, at de to Ting ikke kommer til at influere paa hinanden; hvis der ikke betales rettidigt, skal der erlægges $\frac{1}{2}$ pCt. pr. Maaned eller 6 pCt. p. a. i Rente, og det vil sikkert for ikke saa faa Kommuner være et Tab. Det er rigtigt nok, hvad man siger, at det er bedst at faa sin Skat betalt til Tiden, men jeg tror, alle Kommuner har Erfaring for, at ikke alle Skatteydere just er saa punktlig med at betale deres Skatter, som det var ønskeligt. Det er noget, mange Skatteydere venter med saa længe som muligt; naar det ikke koster noget og de mener, at de kan vente en Maanedstid længere med at indbetale Skatterne, end de i Virkeligheden skulde, saa gør de det i hvert Fald i mange Tilfælde.

Nu kommer Lovforslaget imidlertid i Udvalg, og vi kan da altid tale nærmere om det; men jeg tror ikke, der er ret mange Ben i dette Forslag, og jeg gaar ud fra, at det vil blive vedtaget i en lignende Skikkelse som den, hvori det er forelagt. Jeg skal tillade mig at anbefale det til hurtig Vedtagelse.

Aubeck: Som allerede nævnt af de foregaaende Talere betyder dette Lovforslag kun en Lovfæstelse af en Praksis, der allerede har bestaaet i længere Tid, og for saa vidt kunde man maaske mene, at den første Bestemmelse i det i og for sig var overflødig. Det, der sker, er egentlig blot dette, at der springes et Mellemled over mellem Staten og Kommunerne paa visse Omraader; paa Papiret springes

Rettelse.

Sp. 799, L. 27 f. o. „under“, læs: uden.